

บทที่ ๓

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่อง รูปแบบการบริหารงานสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุตามหลักสังกัดวัตถุ ๔ ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเหล่า อำเภอสองเม่น จังหวัดแพร่ การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้รูปแบบการวิจัยแบบผสมวิธี โดยใช้ระเบียบวิธีเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพด้วยการใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามลำดับขั้นตอนของระเบียบวิธีวิจัยดังนี้

๓.๑ รูปแบบการวิจัย

๓.๒ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

๓.๓ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

๓.๔ การเก็บรวบรวมข้อมูล

๓.๕ การวิเคราะห์ข้อมูล

๓.๑ รูปแบบการวิจัย

การวิจัยเรื่อง รูปแบบการบริหารงานสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุตามหลักสังกัดวัตถุ ๔ ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเหล่า อำเภอสองเม่น จังหวัดแพร่ ผู้วิจัยได้ใช้การวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Methods Research) โดยใช้ระเบียบวิธีเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการแจกแบบสอบถาม (Questionnaire) กับกลุ่มประชากรที่ได้กำหนดไว้และระเบียบวิธีเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In depth Interview)

๓.๒ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ก. เชิงปริมาณ (Quantitative Research)

๑. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุของตำบลบ้านเหล่า อำเภอสองเม่น จังหวัดแพร่ มีจำนวนทั้งสิ้น ๑,๐๗๑ คน^๑

^๑ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเหล่า, ประกาศอบต.บ้านเหล่า เรื่อง ผู้มีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเหล่า อำเภอสองเม่น จังหวัดแพร่ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๘, หน้า ๓๔.

๒. กลุ่มตัวอย่าง

๒.๑ วิธีการหาจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

ทำการหากลุ่มตัวอย่างจากผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุตำบลบ้านเหล่า จำนวน ๑,๐๗๑ คน โดยใช้สูตรคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างของทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane) ได้ดังนี้^๒

โดย n = ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่คำนวณได้
 N = จำนวนประชากรที่ทราบค่า
 e = ค่าความคลาดเคลื่อนที่จะยอมรับได้ (Allowable error 0.05)

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

แทนค่า

$$n = \frac{1,071}{1 + 1,071(0.05)^2}$$

$$n = 291.23$$

ดังนั้น จะต้องทำการสุ่มตัวอย่างจำนวน ๒๙๑ คน

๒.๒) กำหนดวิธีการสุ่มตัวอย่างที่สอดคล้องกับงานวิจัย

ผู้วิจัยได้ทำการสุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุตำบลบ้านเหล่าเพื่อให้สอดคล้องกับงานวิจัย โดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยการหาจำนวนกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนจากจำนวนผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุในแต่ละหมู่บ้านในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเหล่า จำนวนทั้งสิ้น ๙ หมู่บ้าน

^๒ อภินันท์ จันตะณี, การใช้สถิติวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยทางธุรกิจ, ฝายบัณฑิตศึกษา คณะวิทยาการจัดการ : มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา, ๒๕๔๙, หน้า ๓๕.

ตาราง ๓.๑ แสดงตารางการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น

ลำดับ	หมู่บ้าน	ประชากร (จำนวนผู้สูงอายุ : คน)	กลุ่มตัวอย่าง (จำนวนผู้สูงอายุ : คน)
๑	บ้านเหล่าเหนือ หมู่ที่ ๑	๑๒๗	๓๕
๒	บ้านเหล่าใต้ หมู่ที่ ๒	๑๒๕	๓๔
๓	บ้านน้ำฮอก หมู่ที่ ๓	๙๘	๒๖
๔	บ้านเหล่าเหนือ หมู่ที่ ๔	๑๒๖	๓๔
๕	บ้านเหล่าใต้ หมู่ที่ ๕	๑๒๒	๓๓
๖	บ้านเหล่าเหนือ หมู่ที่ ๖	๑๒๗	๓๕
๗	บ้านเหล่าใต้ หมู่ที่ ๗	๑๒๙	๓๕
๘	บ้านเหล่าใต้ หมู่ที่ ๘	๑๒๗	๓๕
๙	บ้านเหล่าเหนือ หมู่ที่ ๙	๙๐	๒๔
รวม		๑,๐๗๑	๒๙๑

๒.๒ นำแบบสอบถามไปแจกให้ผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุตำบลบ้านเหล่าแต่ละหมู่บ้านตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ปรากฏในตารางที่ ๓.๑ จนครบตามที่กำหนด

ข. เชิงคุณภาพ (Qualitative Research)

การวิจัยเรื่อง รูปแบบการบริหารงานสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุตามหลักสังกัดหวัด ๔ ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเหล่า อำเภอสูงเม่น จังหวัดแพร่ ผู้วิจัยกำหนดเลือกผู้ให้ข้อมูลที่สำคัญ (Key Informants) ซึ่งมีคุณสมบัติสอดคล้องกับประเด็นสาระสำคัญของการวิจัยครั้งนี้ จำนวน ๗ รูป / คน ประกอบด้วย

๑. พระครูอุปถัมภ์สารกิจ	เจ้าอาวาสวัดพิชัยศิริ
๒. สิบเอกวินัย เทพสาร	นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเหล่า
๓. นางนพมาศ กาศเกษม	ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเหล่า
๔. นางศิริพร สิทธิเศรษฐ์	กำนันตำบลบ้านเหล่า
๕. นางฟองแก้ว สุนันตะ	ผู้สูงอายุ หมู่ที่ ๕ ตำบลบ้านเหล่า
๖. นางขันแก้ว ศิลาแก้ว	ผู้สูงอายุ หมู่ที่ ๖ ตำบลบ้านเหล่า
๗. นางสาวชั้นคำ เทพสาร	ผู้สูงอายุ หมู่ที่ ๘ ตำบลบ้านเหล่า

๓.๓ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ก. เชิงปริมาณ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม โดยมีขั้นตอนการสร้างและการตรวจสอบเครื่องมือ ดังนี้

๑) ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

๑. ศึกษาหลักการ และแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารงานสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุตามหลักสังคหวัตถุ ๔ ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเหล่า อำเภอสว่างเม่น จังหวัดแพร่ จากเอกสารและผลงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

๒. กำหนดกรอบแนวคิด ในการสร้างเครื่องมือการวิจัย

๓. กำหนดวัตถุประสงค์ในการสร้างเครื่องมือการวิจัยโดยขอคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

๔. สร้างเครื่องมือ

๕. นำเสนอร่างเครื่องมือการวิจัยต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไข

๖. นำเครื่องมือการวิจัยไปทดลองใช้กับประชากรที่มีลักษณะคล้ายกับกลุ่มตัวอย่างเพื่อหาสัมประสิทธิ์ความเที่ยงตรงของเครื่องมือ

๗. ปรับปรุงแก้ไข

๘. จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ และนำไปใช้จริงเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

๒) ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้ศึกษาพัฒนาขึ้นตามกรอบของรูปแบบการบริหารงานสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุตามหลักสังคหวัตถุ ๔ ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเหล่า อำเภอสว่างเม่น จังหวัดแพร่ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบการบริหารงานสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุตามหลักสังคหวัตถุ ๔ ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเหล่า อำเภอสว่างเม่น จังหวัดแพร่ และศึกษาปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารงานสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุตามหลักสังคหวัตถุ ๔ ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเหล่า อำเภอสว่างเม่น จังหวัดแพร่ รวมทั้งเพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุตามหลักสังคหวัตถุ ๔ ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเหล่า อำเภอสว่างเม่น จังหวัดแพร่ เพื่อใช้เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย โดยแบ่งออกเป็น ๓ ตอนดังนี้

ตอนที่ ๑ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษาและรายได้ (Check List)

ตอนที่ ๒ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้สูงอายุที่มีต่อการบริหารงานสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุตามหลักสังกัดหวัด ๔ ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเหล่า อำเภอสองเม่น จังหวัดแพร่ ประกอบด้วย ๔ ด้านๆ ละ ๕ ข้อ รวมทั้งสิ้น ๒๐ ข้อ

(๑) ด้านทาน

(๒) ด้านปิยวาจา

(๓) ด้านอัตถจริยา

(๔) ด้านสมานัตตตา

โดยผู้ตอบแบบสอบถามจะต้องแสดงความคิดเห็นจากคำถามที่ผู้ศึกษากำหนดเกี่ยวกับการบริหารงานสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุตามหลักสังกัดหวัด ๔ ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเหล่า อำเภอสองเม่น จังหวัดแพร่ ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) มี ๕ ระดับ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

๕ หมายถึง ระดับการบริหาร อยู่ในระดับ **มากที่สุด**

๔ หมายถึง ระดับการบริหาร อยู่ในระดับ **มาก**

๓ หมายถึง ระดับการบริหาร อยู่ในระดับ **ปานกลาง**

๒ หมายถึง ระดับการบริหาร อยู่ในระดับ **น้อย**

๑ หมายถึง ระดับการบริหาร อยู่ในระดับ **น้อยที่สุด**

ตอนที่ ๓ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะอื่นๆ ต่อการบริหารงานสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุตามหลักสังกัดหวัด ๔ ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเหล่า อำเภอสองเม่น จังหวัดแพร่ ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดกรอบของแบบสอบถามปลายเปิด (Open ended Questionnaire) จำแนกตามประเด็นของตัวแปรตาม ซึ่งประกอบด้วย

๑. ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะของการการบริหารงานสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุตามหลักสังกัดหวัด ๔ ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเหล่า อำเภอสองเม่น จังหวัดแพร่ ด้านทาน

๒. ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะของการการบริหารงานสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุตามหลักสังกัดหวัด ๔ ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเหล่า อำเภอสองเม่น จังหวัดแพร่ ด้านปิยวาจา

๓. ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะของการการบริหารงานสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุตามหลักสังกัดหวัด ๔ ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเหล่า อำเภอสองเม่น จังหวัดแพร่ ด้านอัตถจริยา

๔. ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะของการการบริหารงานสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุตามหลักสังกัดหวัด ๔ ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเหล่า อำเภอสองเม่น จังหวัดแพร่ ด้านสมานัตตตา

๓) การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

๑. ขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบเครื่องมือที่สร้างไว้

๒. หาความเที่ยงตรง (Validity) โดยการนำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จ เสนอประธานและกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อขอความเห็นชอบและนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม จำนวน ๕ ท่าน ประกอบด้วย

๑. พระครูสังฆรักษ์บุญเสริม กิตติวิณโณ,ดร. อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตแพร่

๒. พระมหาศุภกิจ สุภกิจโจ,ดร. อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตแพร่

๓. อาจารย์สุพจน์ แก้วไพฑูรย์ หัวหน้าสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตแพร่

๔. ดร.ดำเนิน หมายดี อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตแพร่

๕. นายดิถีธรรม สารดี รองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเหล่า

เพื่อพิจารณาทั้งในด้านเนื้อหาสาระและโครงสร้างของคำถาม ตลอดจนภาษาที่ใช้และตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถาม และวัตถุประสงค์ (Item – Objective Congruence Index : IOC) โดยได้ค่า IOC ตั้งแต่ ๐.๕ ขึ้นไปทุกข้อ

๓. หาความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability) นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกวาง อำเภอสองเม่น จังหวัดแพร่ จำนวน ๓๐ คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach)^๓ ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ ๐.๘๒๘ แสดงว่าแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้ว สามารถนำไปใช้ในการศึกษาวิจัยต่อไปได้

๔. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อขอความเห็นชอบและจัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อใช้แจกกลุ่มตัวอย่างจริงในการวิจัยต่อไป

ข. เชิงคุณภาพ

การวิจัยเรื่อง รูปแบบการบริหารงานสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุตามหลักสังคหวัตถุ ๔ ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเหล่า อำเภอสองเม่น จังหวัดแพร่ ผู้วิจัยได้สร้างแบบสัมภาษณ์เพื่อการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบบสัมภาษณ์ที่ใช้เป็นแบบมีโครงสร้าง (Structured Interview)

^๓ สีน พันธุ์พินิจ, เทคนิคการวิจัยทางสังคมศาสตร์, (กรุงเทพมหานคร: บริษัทจุฬนพพิลชิ่ง จำกัด, ๒๕๔๗), หน้า ๑๙๑.

๓.๔ การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาดำเนินการเก็บข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

๑. การรวบรวมเอกสาร ผู้ศึกษารวบรวมข้อมูลจากหนังสือ บทความ งานวิจัยและเอกสารสิ่งพิมพ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุตามหลักสังกัดวัตถุ ๔ ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเหล่า อำเภอสูงเม่น จังหวัดแพร่

๒. ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามและขอหนังสืออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลจากมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตแพร่ เพื่อขอความร่วมมือไปยังนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเหล่า หลังจากนั้นดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

๓. ผู้ศึกษาดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยแจกแบบสอบถามกับกลุ่มเป้าหมายคือผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเหล่า จำนวน ๒๙๑ คน ซึ่งในการแจกแบบสอบถาม ผู้ศึกษาได้นำแบบสอบถามไปแจกและเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตัวเอง

๔. ในส่วนของการวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งใช้วิธีการสัมภาษณ์นั้น ผู้วิจัยจะสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลที่สำคัญโดยใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In depth Interview) และทำการบันทึกข้อมูลโดยการจดบันทึกและการบันทึกภาพ

๓.๕ การวิเคราะห์ข้อมูล

๑. นำแบบสอบถามทั้งหมดมาตรวจสอบความสมบูรณ์ความถูกต้องในการตอบแบบสอบถาม แล้วนำมาคัดเลือกฉบับที่สมบูรณ์เพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยการบันทึกคะแนนแต่ละข้อของแต่ละคนลงในแบบลงรหัส (Coding Form)

๒. ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์

๓. การวิเคราะห์ข้อมูล

๓.๑. ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามประกอบด้วยเพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษาและรายได้ วิเคราะห์โดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

๓.๒. ระดับการบริหารงานสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุตามหลักสังกัดวัตถุ ๔ ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเหล่า อำเภอสูงเม่น จังหวัดแพร่ วิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของคะแนนจากการตอบแบบสอบถามของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเหล่า

๓.๓. แปลความหมายของค่าเฉลี่ยโดยยึดเกณฑ์ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย ๔.๕๐ – ๕.๐๐ กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ มากที่สุด

ค่าเฉลี่ย ๓.๕๐ – ๔.๔๙ กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ มาก

ค่าเฉลี่ย ๒.๕๐ – ๓.๔๙ กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ ปานกลาง

ค่าเฉลี่ย ๑.๕๐ – ๒.๔๙ กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ น้อย

ค่าเฉลี่ย ๑.๐๐ – ๑.๔๙ กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ น้อยที่สุด

๓.๔. การเปรียบเทียบระดับการบริหารงานสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุตามหลักสังกัดวัตถุ ๔ ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเหล่า อำเภอสูงเม่น จังหวัดแพร่ โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษาและรายได้ โดยวิเคราะห์ค่าโดยการทดสอบค่าที (T-test) และค่าเอฟ (F-test) ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) เมื่อพบว่ามีความแตกต่างจึงทดสอบความแตกต่างรายคู่โดยวิธีการหาผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (Least Significant Difference: LSD)

๓.๕. ข้อคำถามปลายเปิดที่แสดงปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารงานสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุตามหลักสังกัดวัตถุ ๔ ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเหล่า อำเภอสูงเม่น จังหวัดแพร่ ผู้วิจัยจะทำการจัดกลุ่มตามประเด็นที่กำหนดใช้แบบสอบถามปลายเปิด จากนั้นจะทำการวิเคราะห์ โดยใช้การแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

๓.๖. ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยจะทำการจัดกลุ่มข้อมูล (Data Grouping) ตามสาระสำคัญของประเด็นการสัมภาษณ์ จากนั้นจะทำการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content Analysis Technique)